

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 10 năm 2020

Số 521

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự tiến hóa vô cùng là sao?
- 2) Thanh quang quang chiếu bằng cách nào?
- 3) Luồng điện tim gan thận điều hòa có hữu ích gì không?
- 4) Làm sao điều hòa được luồng điện của tim gan thận không?
- 5) Bực bội tu không tiến thì phải làm sao?
- 6) Làm sao tâm thân được yên ổn?
- 7) Quý thương Trời có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 29/12/2002 1) Hỏi: Sự tiến hóa vô cùng là sao? Đáp: Thừa sự tiến hóa vô cùng là chỉ biết tới sự xán lạn của thanh quang. Kệ: Thanh quang quang chiếu không biên giới Thể sự nhơn gian chuyển ý lời Thanh tịnh quy hồi chơn giác thức Bình tâm tiến hóa chuyển từ hồi.	Atlantic city, 30/12/2002 2) Hỏi: Thanh quang quang chiếu bằng cách nào? Đáp: Thừa thanh quang quang chiếu bằng cách quân bình và thanh tịnh. Kệ: Thanh quang quang chiếu khắp nơi nơi Cảm thức tâm can sống tuyệt vời Quy hội tình người khắp các nơi Thành tâm hướng thượng quý Trời ban.
San Jose 31/12/2002 3) Hỏi: Luồng điển tim gan thận điều hòa có hữu ích gì không? Đáp: Thừa luồng điển tim gan thận điều hòa rất an vui. Kệ: Luồng điển tim gan thận điều hòa Thuận ý Trời tiến hóa khắp nơi Khai triển tâm tư tiến hợp thời Gieo duyên tận độ khắp nơi nơi.	San Jose 1/1/2003 4) Hỏi: Làm sao điều hòa được luồng điển của tim gan thận không? Đáp: Thừa muốn điều hòa luồng điển của tim gan thận thì phải dẫn thân tự thực hành Pháp Luân Thường Chuyển thì sẽ có kết quả tốt. Kệ: Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai Chuyển hóa tâm thân tự miệt mài Thay đổi chính mình duyên đạt thức Quy y Tam Bảo tự mình khai.
San Jose, 2/1/2003 5) Hỏi: Bực bội tu không tiến thì phải làm sao? Đáp: Thừa, bực bội tu không tiến thì phải tự giải uất khí bằng Pháp Luân Chiếu Minh. Kệ: Tràn đầy uất khí tự giam thân Buông bỏ hướng thượng tiến hợp khuynh Trời Phật không buồn tâm tự đạt Hành thông khai triển thức muôn bề.	San Jose, 3/1/2003 6) Hỏi: Làm sao tâm thân được yên ổn? Đáp: Thừa muốn làm cho tâm thân được yên ổn thì phải thực hành chánh pháp sửa tâm và sửa thân thì mới được yên ổn. Kệ: Thành tâm tu sửa mình mới tiến Quý tướng Trời cao tránh cảnh phiền Tạo lập đường tu quy một mối Quy không thanh tịnh tự tâm hiền.
San Jose, 4/1/2003 7) Hỏi: Quý thương Trời có hữu ích gì không? Đáp: Thừa quý thương Trời rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Quý thương Trời vô cùng hữu ích Tứ đại giai không thâm tiến bước Khai triển vô cùng lợi ích chung Duyên Trời sống động quân bình tiến.	

2020

Thơ chúc tết của Kim Thân Cha nhân dịp đón mừng năm mới.

Này các con!

Nhìn cuộc thế Cha Trời đổ lệ
Thương cõi trần dâu bể ngựa nghiêng
Điện Linh Tiêu Cha trĩu nặng ưu phiền
Thương trần hạ đang đảo điên hỗn loạn.

Cơ cộng nghiệp nên lắm điều khổ nạn
Gieo tóc tang bao triệu vạn sinh linh
Nhân vô minh gạt hái quả chẳng lành
Trước khảo đảo vì nhơn sanh ngu muội.

Chiêng trống đổ giờ Khai Long Hoa Hội
Cuộc biến thiên dẫn lối đến Thượng Ngươn
Cơ lộc lửa sàng sẩy buổi Hạ Ngươn
Chọn giống tốt gây Tân Dân Minh Đức.

Nên nay đã đến lúc!

Lo gấp rút dọn mình,
Khắp hoàn cầu rồi diễn cảnh điều linh
Cơ tận diệt nên văn minh vật chất.

Nên nay Cha nói thật!

Chọn toàn Phật Thánh Tiên
Từ trình độ Thánh Hiền (*)
Mới đủ duyên tuyển trạch.

Thôi thì!

Mau dọn mình trong sạch
Lo kịp tách bến mê
Lối cũ đường xưa đang chờ bước con về
Mau trở gót hồi quê cho kịp lúc.

Đầu niên Cha chúc phúc
Một năm mới thăng hoa
Đền trí tuệ sáng lò
Soi bước đi vững chắc.

Ráng vun bồi âm chất
Lo dọn sức đi thi
Nay đã đến khoa kỳ
Ráng tên ghi bảng hổ.

.....
(*) Thánh Hiền: người hiền đức
được tuyển sang Thượng Ngươn
sống đời Thánh Đức xem như
Thánh Hiền.

Cha có đôi lời với tất cả các con trong năm mới. Cha ban ơn tất cả các con.

Này các con!

Nhìn cuộc thế Cha Trời đổ lệ
Thương cõi trần dâu bể ngựa nghiêng
Điện Linh Tiêu Cha trĩu nặng ưu phiền
Thương trần hạ đang đảo điên hỗn loạn

Cơ cộng nghiệp nên lắm điều khổ nạn
Gieo tóc tang bao triệu vạn sinh linh
Nhân vô minh gạt hái quả chẳng lành
Trước khảo đảo vì nhơn sanh ngu muội

Chiêng trống đổ giờ Khai Long Hoa Hội
Cuộc biến thiên dẫn lối đến Thượng Ngươn
Cơ lộc lửa sàng sẩy buổi Hạ Ngươn
Chọn giống tốt gây Tân Dân Minh Đức

Nên nay đã đến lúc!

Lo gấp rút dọn mình
Khắp hoàn cầu rồi diễn cảnh điều linh
Cơ tận diệt nên văn minh vật chất.

Nên nay Cha nói thật!
Chọn toàn Phật Thánh Tiên

Từ trình độ Thánh Hiền ⁽¹⁾
Mới đủ duyên tuyển trạch

Thôi thì!

Mau dọn mình trong sạch
Lo kịp tách bến mê
Lối cũ đường xưa đang chờ bước con về
Mau trở gót hồi quê cho kịp lúc

Đầu niên Cha chúc phúc
Một năm mới thăng hoa
Đền trí tuệ sáng lò
Soi bước đi vững chắc

Ráng vun bồi âm chất
Lo dọn sức đi thi
Nay đã đến khoa kỳ
Ráng tên ghi bảng hổ.

Cha có đôi lời với tất cả các con trong năm mới.
Cha ban ơn tất cả các con.

¹ Thánh Hiền: Người hiền đức được tuyển sang Thượng Ngươn sống đời Thánh Đức xem như Thánh Hiền.

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 5 (tiếp theo)

...

Chúng ta đã ý thức rõ rồi: có đến là phải có đi, có xuống là phải có lên. Các bạn từ tam thập tam thiên xuống thế gian thì các bạn phải trở về căn bản trên đó. Sự cố gắng đi lên, tại sao các bạn đi lên, nó nặng nề? Tại vì chúng ta đã tạo trước quá nhiều. Trước hút chúng ta cảm thấy nặng. Mà ai tạo? Chính chúng ta đã tạo! Tại sao chúng ta đã tạo? Vì thiếu sáng suốt.

Bây giờ, chúng ta hiểu sự sáng suốt là giá trị. Chúng ta phải vun bồi ý chí để giải tỏa sự nặng trước đó, chúng ta mới trở về nguồn cội được. Nếu các bạn còn vun bồi sự nặng trước và ý lại vô sự nặng trước thì chừng nào các bạn mới đi trở lộn về được? Cuộc hành hương dài đằng đẳng! Nội bản thể các bạn đây, bao nhiêu triệu cây số trong này, phải khai hóa ra, phải thấy rõ, nhận định sự thật ở bên trong đã tăm tối vì ai? Chủ nhân ông đã sai lầm, mê muội, buông xuôi mọi sự việc, không chịu trách nhiệm. Bây giờ, chúng ta phải trở về gánh mọi sự việc, sửa chữa mọi sự việc, chịu trách nhiệm!

Khi chúng ta niệm Phật, phải ý thức chúng ta là một vị Phật. Khi chúng ta niệm Thượng Đế, phải ý thức chúng ta là một vị Thượng Đế của tiểu vũ trụ. Nội tâm nội tạng của các bạn sẽ được ổn định và không còn si mê nữa. Thực hiện những điều sáng suốt vì mình ở cương vị lãnh đạo và trách nhiệm giải tỏa mọi sự không giải nổi cũng do mình làm mà thôi.

Chúng ta phải lập hạnh trong ý chí. Ý chí chúng ta phải cương quyết và trở về vị trí để sửa mình mới tiến hóa nổi. Các bạn không nên chậm trễ nữa. Phải trở về với vị trí chịu trách nhiệm, phân giải mọi sự việc trong chu trình tiến hóa! Không nên lười biếng nữa! Vì các bạn ý thức rõ rằng tuổi tác của chúng ta hữu hạn. Tu nhất kiếp ngộ nhất thời. Phải hành trì mãi mãi, không nên lười biếng! Luôn luôn hành trì, trong sự kiên trì cương quyết đi đến. Sự chậm trước kia sẽ trở nên nhanh chóng và sáng suốt tươi đẹp.

Trước kia, chúng ta đã có gương lành cho thấy rằng Đức Thích Ca cũng vậy. Ngài ý thức rõ nhân quần

trong điều linh đau khổ, trầm luân trong khổ ải, kẻ lớn hiếp người nhỏ, ô trược không tiến hóa nổi. Ngài mới lấy thể xác này ra hy sinh để tìm, để sửa và để tiến rõ rệt, đạt đến cực kỳ thanh điển mới trở lại ảnh hưởng chúng sanh tại thế.

Chúng ta có một gương lành tươi đẹp, xuất hiện nơi bản thể của con người như chúng ta đã hành đạt! Rồi bây giờ con người ở thế gian cũng có người hành đạt. Tại sao mình không lấy ảnh hưởng đó để sống? Vun bồi sự sáng suốt sẵn có của chúng ta để làm việc như những vị đó? Chúng ta còn ý lại gì nữa? Còn nhờ đỡ gì nữa? Còn cầu xin gì nữa? Còn van lạy gì nữa? Phải sửa mình để tiến!

Chúng ta đâu có khác hơn hoàn cảnh của những người đã thành công? Những người đã thành công, họ cũng ở trong sự đen tối, thiếu thốn, lười biếng trước kia, rồi họ tự vun bồi sự sáng suốt để đạt tới sự thanh cao. Có khác gì chúng ta không?

Cho nên, chúng ta phải nhận xét rõ ràng. Chúng ta thấy luật công bằng ở trong bình đẳng so sánh để học và để tiến. Tại sao chúng ta đặt chúng ta vào vị trí bình đẳng để học và để tiến? Chúng ta thấy chúng ta bất lực là cái gì? Chúng ta nên đặt niềm tin nơi khả năng chính ta, phải đạt tới sự siêu phàm của chư Phật chư Tiên, của càn khôn vũ trụ, của Thượng Đế đang làm. Các bạn là Thượng Đế của càn khôn vũ trụ, nếu các bạn chịu tới thì các bạn nắm cái ghế đó, ở nơi đó và làm việc đó. Mà các bạn cứ tin là các bạn yếu hèn thì làm sao các bạn đi? Các bạn cứ cứng lạy hoài rồi nhờ ai đi giúp cho các bạn? Nếu cứng lạy thành, thì người ta thành biết bao nhiêu rồi, đâu để tới ngày nay phần hồn còn vất vương, đau khổ, chậm tiến bất minh!

Các bạn thấy rõ, rốt cuộc chính mình phải lo cho mình! Phải rút ngắn thời giờ lại để biến mọi sự việc trở về sáng suốt. Lúc đó, các bạn mới thấy sự thanh nhẹ, thấy rõ giá trị của phần hồn, thấy rõ sự sáng suốt của càn khôn vũ trụ để đem lại cho chúng ta sự tin yêu vô cùng tận! Tin nơi khả năng của các bạn và thương yêu Thượng Đế vô cùng tận!

Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Đấng Cha Lành đã vì chúng sanh vô cùng tận, không bao giờ bỏ. Tình

thương yêu của người mẹ đối với con cũng vô cùng tận không bao giờ bỏ. Vậy chúng ta làm gì đây? Chúng ta cũng phải thực hiện thương yêu vô cùng tận mới là người con xứng đáng. Đâu phải nói tôi có người đó truyền pháp cho tôi, thì người đó sáng suốt, tôi nhờ người đó rồi tôi không làm, đâu có được! Tôi phải ít nhứt cũng bằng người đó hay giỏi hơn người đó. Người đó chết mới mãn nguyên. Hành trình của người đã tìm kiếm khổ cực đem lại cho chúng ta. Ước mong chúng ta làm cái gì? Ước mong chúng ta làm nô lệ của người sao? Không bao giờ có điều đó! Ước mong chúng ta trở lại bình đẳng với người, thương yêu người và thực hiện thương yêu. Người truyền pháp mong muốn như vậy mới là chơn pháp. Còn người truyền pháp muốn dùng ta để làm đệ tử, muốn dùng ta để sai biểu, thì pháp đó nên dẹp qua một bên, học chỉ cho khổ tâm. Chúng ta đi làm nô lệ cho những người có thể lực còn sướng hơn. Đi tu mà còn làm nô lệ, tu làm gì các bạn ơi! Nên thức giấc đi, không nên sai lầm nữa, không nên sống trong ý lại nữa, không nên sống trong mê tín nữa, hết thời giờ rồi, phải sửa mình để tiến. Phải hiểu mình càng ngày càng nhiều hơn. Phải tin tưởng nơi khả năng sẵn có của chính mình có thể đạt tới được.

Không nên đại đột nữa! Không nên mê muội nữa! Việc gì của bạn cũng có hết, trong bạn đều có hết! Tình thương cao cả của Chúa Tể càn khôn vũ trụ cũng ở trong bạn mà thôi. Cho nên các bạn phải sửa mình đi tới thanh tịnh tối đa. Nhiên hậu, các bạn mới thấy rõ ràng huyền cơ của tạo hóa cũng ở trong bạn mà thôi. Bạn là một ý chí xây dựng vô cùng tận cho cả càn khôn vũ trụ, chớ không phải ở trong cái gia đình eo hẹp như bạn tưởng. Bạn tìm chút đỉnh

tiền bạc, chút đỉnh ngoại cảnh mà làm được cái gì cho phần hồn của bạn? Chính các bạn phải dày công thanh tịnh để học, để sửa, để đem lại sự sáng suốt sẵn có, để tiến tới cảnh đời đời vô tận bất diệt, mới đạt tới sự vinh quang ở tương lai.

Ở thế gian đang chờ những gì? Đang khao khát sự công bằng, đang muốn có hiền nhân cộng tác để làm cho xã hội được tiến hóa tươi đẹp hơn. Càng ngày càng tươi đẹp hơn, làm cho toàn cầu được yên ổn, nhân loại biết thương yêu lẫn nhau, dẹp sự chém giết, khỏi lâm vào nghiệp sát đời đời không lối thoát.

Muốn có thì chúng ta phải thực hiện mới có! Chúng ta cũng là nhân quần mà chúng ta không thực hiện thì nhân quần làm gì có sự sáng suốt đó? Có phải trách nhiệm của chúng ta không? Đối với quả địa cầu này cũng là trách nhiệm của chúng ta. Đối với càn khôn vũ trụ cũng là trách nhiệm của chúng ta. Nếu chúng ta không chịu sửa, không ai sửa! Nếu chúng ta không đóng góp, không ai đóng góp! Cho nên, chúng ta phải thực hiện trong thanh tịnh đạt tới sáng suốt, nhiên hậu mới đóng góp xứng đáng.

Tình thương của Cha cũng như tình thương của mẹ, tình thương của nhân quần, đang mong mỏi sự thiện lành về với nhân quần của quả địa cầu cũng như càn khôn vũ trụ. Cho nên, các bạn ý thức càng ngày càng rõ rệt, càng tu càng sáng suốt, càng thấy mình sai, thì các bạn sẽ lấy lại sự quân bình sẵn có.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Ngày 2/17/03 5:25 AM,

Thầy ơi con biết tội mình quá lớn nhưng nếu vì con có tội mà không ai có thể giúp con được thì con phải biết làm sao, chẳng lẽ mọi người thấy chết mà không thể cứu cho chồng con lần nữa hay sao, anh ấy cũng là người tu mà vì thân nghiệp mà anh ấy phải chịu bệnh hoạn chớ có phải chúng con tu là ý lại các bạn đâu, vả lại các bạn có giúp thì giúp không có con đâu dám nghĩ gì, tự vì con nghĩ đời mình còn giúp được huống gì đạo, cho nên con mới nhờ vả đến mọi người, chớ còn tu thì thì nghiệp ai nấy trả, ai trả cho ai được. Có lẽ các bạn hiểu lầm con rồi, nếu không tin hãy đến số nhàsẽ thấy có người đang hấp hối, con không cần biện bạch cho mình, tu thì con hưởng chớ thầy chỉ dắt cho, chỉ con biết cái sai cái đúng mà thôi, chớ thầy không thể đi giùm cho con được, con tu con đắc, con xin lỗi thôi nếu không ai giúp được con thì thôi con cảm ơn.

NP

Tu là cội phúc
Tu để sửa
Ai tu nấy đắc
Nhờ thầy dẫn dắt
Con mới biết tu
Nghiệp quả đang chờ
Trả cho hết kiếp
Con xin khẩn nguyện
Cho thầy khỏe luôn
Đừng có vấn vương
Chuyện con bất hạnh
Cuộc đời chỉ trách
Sao vững đường tu
Để nghiệp lu bù
Trả không kể siết
Niệm Phật ráo riết
Mà cũng không xong

Cầu cứu long đong
Không ai chịu cứu
Con đâu ý lại
Chỉ quyết một lòng
Từ bi sám hối.

NP (Con xin lỗi thầy và các bạn, cảm ơn, Nam mô a di đà phật).

Thưa Thầy,

Con là NP, con đã làm phiền thầy rất nhiều nhưng đó chỉ là việc bất khả kháng. Bây giờ con đang quá khổ mong thầy và bạn giúp lần này nữa con xin hứa từ mai trở đi con không dám làm phiền thầy và các bạn nữa. Xin lỗi thầy và các bạn rất nhiều.

NP

Thầy ơi,
Kiếp xưa vì bởi không tu !!!
Kiếp này đã khổ lại tu không tròn
Con ngu con dại không hành
Để thầy khó nhọc khổ thân dắt dìu
Một mình liên lụy rất nhiều
Biết mình có tội sáng chiều cố tu
Nhưng nợ nghiệp kiếp nào phải trả
Con khó lòng vượt khỏi cang qua
Mong thầy và các bạn tha
Để con cố gắng vượt qua tai nạn.

NP

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Thầy đã trả lời cho chị như sau:

Cần tu đứng đắn. Nếu không thì hậu quả phải tự gánh chịu. Không nên ỷ lại nữa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THUỜNG ĐỂ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THUỜNG ĐỂ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Bình tâm xét lại lỗi hành
Trời ban tình đạo trở thành chơn như
Sửa mình mới rõ được người
Ai ai cũng phải vui cười học thêm
Nhấn thời mới được âm êm
Thực hành chánh giác tạo niềm cứu nhơn
Chẳng còn nuôi hận với hờn
Biết mình tội lỗi quy hườn sửa sai
Sanh sanh hóa hóa tiến hoài
Tự mình cảm nhận dọn ngày tự tu
Thế sanh nguyên lý phân bù
Núi cao bể rộng khuyến tu giải hòa
Vạn linh tiến triển giao hòa
Có đực có cái có ta giao tằng
Biết đâu biết khổ xét cân
Biết tánh biết thời biết lần tiến lên
Đấu tranh màu sắc tảng nền
Biển thời lặn lội tạo nền cảm giao
Núi thời bay chạy ào ào
Cũng sanh cũng tử cũng trao đổi tình
Sống thời giữ lấy âm thanh
Chết rồi cũng phải tự mình ra đi
Trăng sao chiếu hóa chuyển ghi
Hướng về trật tự chuyển di đạo đời

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

29. CHUYỆN CON BÒ ĐEN (Tiền Thân Kanha)

Với gánh nặng phải mang ...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo sư đã kể về thần thông song hành. Câu chuyện này và câu chuyện từ thiên giới xuống sẽ được trình bày trong Chương mười ba, Tiền thân Sarabhamiga (số 483).

Sau khi thị hiện thần thông song hành, từ thiên giới, bậc Chánh Đẳng Giác đi xuống thành Sankassa.

Trong ngày đại lễ Tự tứ, với một đoàn tùy tùng đông đảo, Ngài đi vào Kỳ viên. Các Tỳ kheo đang ngồi họp ở Pháp đường, tán thán đức hạnh bậc Đạo Sư, nói:

- Nay các Hiền giả, Như Lai không có ai sánh bằng. Không một ai khác có thể mang được gánh nặng như đức Như Lai. Sáu ngoại đạo sư nói: Chúng ta sẽ thị hiện thần thông, chúng ta sẽ thi thố thần thông! Tuy nói vậy, họ không thị hiện được thần thông nào. Ôi, bậc Đạo Sư thật không ai sánh bằng!

Bậc Đạo Sư đến và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, nay các ông ngồi họp ở đây bàn chuyện gì?

- Bạch Thế Tôn, không có gì khác ngoài chuyện tán thán đức hạnh Thế Tôn.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, nay ai sẽ mang gánh nặng do Ta mang? Trong thời quá khứ, khi Ta sanh làm thú vật, cũng không một ai so sánh với ta được.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta trị vì ở Bà-la-nại, Bò Tát sanh làm một con bò. Khi bò còn là nghé, những người chủ sống trong nhà một bà già, đem Bò Tát cho bà để giải quyết tiền ở trọ. Bà nuôi dưỡng Bò Tát như con ruột, cho Bò Tát ăn cháo và cơm. Bò Tát được gọi là Con bò đen của bà già. Lớn lên, Bò Tát có sắc lông đen láng, thường đi với các con bò hiền thiện trong làng. Trẻ con ở làng thường nắm sừng, nắm tai, đeo cổ, nắm đuôi bò chơi đùa và ngồi trên lưng bò.

Một hôm, Bò Tát nghĩ: “Mẹ ta sống khổ cực, xem ta như con đẻ, nuôi dưỡng ta rất khó khăn. Vậy ta hãy làm ra tiền để giải thoát bà cụ khỏi đời khổ cực này”.

Từ đó trở đi, Bò Tát cố gắng tìm cho ra tiền. Một hôm người chủ trẻ của một đoàn lữ hành với năm trăm cỗ xe đi đến một khúc sông cạn rất gồ ghề. Các con bò của người ấy không thể kéo các cỗ xe qua được.

Những con bò của năm trăm cỗ xe được cột vào các xe liên tục với nhau cũng không thể kéo một cỗ xe qua được.

Lúc ấy Bò Tát đang đi với các con bò làng, đến gần khúc sông cạn. Người chủ trẻ của đoàn lữ

hành biết đáng giá loài bò, đang tìm trong những con bò này xem con nào giống tốt có thể kéo những cỗ xe của mình qua được. Thấy Bò Tát, biết con bò giống tốt này sẽ có thể kéo

được những cỗ xe, người ấy liền hỏi những người chăn bò:

- Này bạn, ai à chủ con bò này? Nếu tôi cột nó vào những cỗ xe và nó kéo qua được, tôi sẽ trả tiền thuê!

(còn tiếp)

